Connex försöker tysta facket

Stockholms tunnelbana, som drivs av företaget Connex, lider av allvarliga brister i säkerheten för personalen och de resande. Tåg har drabbats av kortslutningar och brunnit, fönster och dörrar har lossnat i farten. Vid kontroller har det visat sig att flera larmtelefoner i tunnlarna, som ska användas vid t ex brand, inte fungerar. SEKO klubb 119 påtalade dessa brister under lång tid och krävde förbättringar, men Connex har inte lyssnat på kraven. Till slut valde facket att uttala sig om bristerna i media.
Fackordförande Per Johansson gjorde vad han skulle, han krävde säkerhet och bra arbetsmiljö för arbetarna. Det är det facket är till för. Vi ska inte jobba under vilka förhållanden som helst. Den 29:e september avskedade Connex Per Johansson, pga "illojalitet mot företaget". Det vill säga; du ska hålla tyst om brister, annars förlorar du jobbet.
Facket godkänner inte uppsägningen, utan förhandlar för att Per ska få tillbaka sitt jobb. Stockholms tunnelbanearbetare gick den 6:e oktober ut i vild strejk. Demonstrationer hålls vid förhandlingarna för Per Johansson. Nätverket Stockholms förenade pendlare har utfört massplankning och flygbladsutdelningar i protest mot Connex.
Och varför rör detta dig? Därför att imorgon kan det vara du som förlorar jobbet för att du är besvärlig. Connex agerande är ett angrepp inte bara på Per Johansson och SEKO 119, utan på hela fackföreningsrörelsen. Om företag försöker köpa sig fria eller sparka anställda som ställer krav måste vi förhindra det. Ensamma har vi ingenting att sätta emot, tillsammans är vi starka. Connex har uppdrag även i Skåne, i Lund kör de regionbussarna. Ring dem eller skriv till dem och berätta vad du tycker om deras övergrepp på arbetarnas rättigheter och trafiksäkerheten!

Connex Lund: 046-16 01 00, Connex Stockholm: 08-6295000,
e-post: info@connex.se
Meddela ditt stöd till SEKO 119 genom att maila dem info@klubb119.org
Besök även deras hemsida: www.klubb119.org.

Låt inte Connex krossa facket!

Om Virvelvinden

Det här bladet är skapat av oss i Virvelvinden, en socialistisk, grupp i Lund . Vi tyckte att det behövdes ett gratis, icke reklamfinansierat, forum där vi kunde uttrycka våra åsikter oredigerade.
Vi har möten varje tisdag kl 20:00 på bokcafe India Däck. Stora Algatan 3

Rasistsik tandläkare i Lund

För 5 år sedan kom Amalia, färdigutbildad tandsköterska, till Sverige. För tre år sedan fick hon jobb hos tandläkare Mats Larsson. Redan under anställningsintervjun började de rasistiska påhoppen, då han menade att det inte var någon idé att kontakta hennes tidigare arbetsgivare i Chile då "de säkert knullat henne allihopa". När hon blivit anställd påpekade han att hon skulle vara glad att hon fått ett jobb.
Under hennes tid på arbetsplatsen har hon fått utstå rasistiska gliringar och blivit annorlunda behandad.
För några månader sedan fick Amalia nog när Mats Larsson sa att "alla muslimer är levande bomber på våra gator eftersom den jävla regeringen har låtit så många komma hit". Amalia sa då att hon inte accepterade att han pratade illa om muslimer och att invandrare kommer hit för att de har problem i sina hemländer, inte för att kunna råna svenskarna.
Efter detta blev stämningen mer aggressiv på arbetsplatsen och tillslut mådde Amalia så dåligt att hon kontaktade sin fackförening, Malmö LS av SAC. De har inlett förhandlingar med Mats Larsson och har genom regelbunden flygbladsutdelning gjort allmänheten uppmärksam på vad som händer på hans tandläkarmottagning. Amalia, som nu är sjukskriven, kräver att få ekonomisk ersättning.

Besök inte Mats Larssons tandläkarmottagning och se till att era vänner och bekanta inte heller gör det! Han ska inte få jävlas ostraffat med en arbetare!

Att vara arbetare för 100 år sedan skilde sig på många sätt från idag, men en sak var likadan, folk var tvungna att slita hårt för lite pengar. Då som nu samlades rikedomarna hos ett litet fåtal. Och då som nu var folk förbannade; på sin chef, på de rika, på politiker, på kapitalismen. "Hatets sånger" från Vertigo förlag är en samling dikter av arga socialister från tiden runt förra sekelskiftet. Här är en från år 1906:

INGA NÅDEGÅVOR

**Du nalkas oss uti din svarta kappa,
och blicken din är smilande och from;
och varligt trampar du den murkna trappa,
som leder nedåt till vår fattigdom.**

**Så kommer du till dina svultna drängar
att stilla smärtorna i nödens sår,
men glömmer bort att dina gyllne pengar
från oss du stulit under många år.**

**Med stulna slantar lindras ej vår pina,
de äro droppar i en ändlös flod;
de penninghögar, som du nämner dina,
de äro röda av vårt eget blod**

**Med nådebrod du endast tänker sova
och lura slaven på hans egen jord,-
men hellre vill jag dina skatter röva
än undfå smulor från ditt rika bord.**

**Nej, bort med dig ifrån vår mörka kula!
Försök ej hindra dina trälars nöd.
Ty vi förbanna varje nådesmula,
som kastas till oss från ditt överflöd.**

**Vi hata, hata detta rövarsläkte,
som driver tusende till fallets brant.
Och vi förbanna handen din som räckte
till nödens håla denna stulna slant.**

**Vi vilja intet utav överflödet
och inga gåvor från de rikas bord;
men vad vi vilja det är hela brödet,
varenda bit, som alstras av vår jord.**

v i r v e l v i n d e n

Infoblad från oss alla till er alla i Lund **nr 5 / 2005**

DN tog inte in den här insändaren från en arg läsare…

Frankrike brinner

Frankrike brinner och Europa förfasar sig. Till störst del det Europa som bor i villa eller bostadsrätt och har ett fast jobb att gå till. Jag växte upp i ett av Sveriges invandrartäta miljonprojekt, och jag känner en inre tillfredsställelse när jag ser poliserna i Paris förorter beskjutas. Nu får de tillbaka. Nu får hela det Paris som bor i innerstaden och har fasta fina jobb tillbaka, och de förtjänar det. Detta handlar inte om invandrare eller etnisk ursprungsbefolkning. Detta är en ren och skär klassfråga och arbetarklassen, som i dagens Paris eller Sverige kanske inte ens har arbete, består till stor del av invandrare. Men det handlar inte om ursprung, det handlar om klass. Är du hänvisad till miljonprojekten är du körd, etnisk svensk eller inte. Växer du upp på Lidingö kommer du att ha det lättare i livet, även om dina föräldrar är från Iran. Det handlar nämligen inte bara om att ha ett svåruttalat namn eller svart hår. Det handlar också om att skolan du gått i haft sämre resurser och fått de sämsta lärarna då alla slogs om jobben inne i staden, att du använder ett språk som inte anses vara okej eller att du inte känner till de sociala reglerna på ett kontor. Allt detta kan vi ibland själva ändra på men det är en hård kamp och inte möjligt för alla. Jag har ett jobb där nästan alla mina arbetskamrater har vuxit upp i en villaidyll med bara helsvenska kompisar, och jag kämpar varje dag för att passa in. Jag undviker att berätta att jag vuxit upp i förorten, eftersom jag inte vill ha den stämpel på mig som jag alltid behövt leva med. Jag skäms. För att ha vuxit upp i en liten lägenhet med många syskon. Skäms för att pengarna aldrig riktigt räckte när jag var liten. Skäms för att de jag växte upp med bor kvar där, arbetslösa, som deras föräldrar var när vi var små. Det är omöjligt att känna annat än maktlöshet när du varje dag kämpar för att få ett tryggare liv, ekonomiskt och emotionellt, och för varje steg framåt får du backa två. Maktlöshet skapar enkla lösningar. Det är ni som från början delade upp oss alla i Vi och Dom, och nu får ni tillbaka. Nu är det vi mot dom men på förortens initiativ.

Roxanne Shanté

Vill du hjälpa oss eller säga något? maila: info@virvelvinden.net